

30.09.2021r.

Kancelaria Senatu
ul. Wiejska 6/8
00-902 Warszawa

Petycja do Marszałka Senatu Pana Tomasza Grodzkiego.

Opieka zdrowotna i psychologiczna w Polsce.

Piszę do Pana petycję, gdyż chciałem poruszyć temat opieki zdrowotnej i psychologicznej oraz ogólnej ludziom w naszym kraju i poprosić o wdrożenie nowych praw, które uważam, że pozwolą nam rozwinąć się w tych obszarach, jednak chciałbym, aby stało się to za zgodą społeczeństwa oraz osób, których będą dotyczyły zmiany, gdyż jestem człowiekiem, który nie chce czegoś narzucać, a pomagać. Nowe prawa stworzyłem z myślą i troską o innych oraz z przykrych obserwacji i doświadczenia życiowego.

Samotność to przykry stan. Połączona z bezradnością, czy bezsilnością spowodowaną przez różne choroby, traumatyczne przeżycia, schorzenia czy w związku z podeszłym wiekiem jest smutnym uczuciem pustki, która prowadzi często do nieustannego cierpienia, do bólu psychicznego, który staje się codzienną frustracją. Samotność to złożony problem, dlatego uważam, że w szkołach, małych miejscowościach i miasteczkach i ogólna praca psychologa powinna być wspierana, a społeczeństwo edukowane w tym zakresie, aby pozbyć się niepotrzebnych stereotypów związanych z tym zawodem i korzystania z takich usług. Wsparcie psychologiczne, praca z psychologiem, czy udanie się do poradni to nie wstyd i niebycie wariatem. Tam, gdzie nie ma takich specjalistów, powinny powstać poradnie psychologiczne. Nie wyobrażam sobie miasteczka czy szkoły bez psychologów, dlatego proszę pana, aby wraz z lokalnymi władzami dołożyć wszelkich starań, aby przynajmniej jeden kompetentny, czyli wrażliwy i dobry psycholog znajdował się w miasteczkach i szkołach.

Wymyśliłem nowy zawód, który sprawi według mnie, że kondycja psychiczna oraz zdrowotna poprawi się w naszym kraju. Chciałby zaznaczyć, że to nie złoty środek, lecz jestem przekonany, że pomoże wielu osobom w Polsce. Jest to zawód, który łączy cechy pielęgniarki, lekarza, medyka oraz psychologa. Osoby wykonujące go będą miały różne specjalizacje w zależności od wyboru, doświadczenia oraz być może w przyszłości kierunku studiów, oraz ich wrażliwości osobistej. Dodatkowo będą pracować nie w szpitalach czy placówkach medycznych, lecz w terenie niezależnie od tego, czy mają prawo jazdy. Nazwałem go opiekunka zdrowotna i opiekun zdrowotny. Ich codzienna praca w terenie będzie polegała na pomaganiu ludziom, szczególnie w zakresie ich zdrowia, a więc będą pierwszymi osobami ze służby zdrowia, które będą udzielały pomocy medycznej i lekarskiej w zakresie oczywiście ich wiedzy i umiejętności. Teraz przedstawię ogólne cechy tego zawodu bez dzielenia na dane specjalizacje, aby przybliżyć panu jego zasady działania.

Opiekunki zdrowotne i opiekunowie zdrowotni:

- Powinni mieć szeroką wiedzę medyczną i psychologiczną, szczególnie w zakresie swojej specjalizacji oraz powinna ich cechować wrażliwość i empatia w podejściu do swojego podopiecznego lub swojej podopiecznej.
- Z ich pomocy mogłyby skorzystać na co dzień osoby będące wieku emerytalnym, niepełnosprawne, z przewlekłymi i specyficznymi schorzeniami i chorobami, te, które uległy wypadkowi, bądź z powodu przewlekłej choroby, również depresji są podczas rehabilitacji niezależnie od wieku i tego, czy mają opiekę bliskich, osoby, które źle się czują i są samotne lub mieszkają same, lub mieszkają same i mają na utrzymaniu niepełnoletnie dziecko oraz wszystkie kobiety w ciąży (cały okres ciąży), jak i każde dziecko (czyli rodzina posiadająca dzieci), które jest chore niezależnie od tego, w jakim jest wieku i stanu oraz przebiegu choroby.
- W okrojonym zakresie usług opiekunki i opiekunowie zdrowotni pomagają każdemu schorowanemu, czyli można ich wezwać w przypadku, kiedy ktoś jest na zwolnieniu zdrowotnym, a jego stan się nie poprawia, a szczególnie kiedy uległ pogorszeniu, oraz każda osoba i rodzina w kraju może poprosić ją o rutynowe badania dwa razy w roku.
- Pomoc oraz badania finansowane są z budżetu państwa dla wszystkich osób w kraju niezależnie od tego, jaki mają status społeczny i zawodowy i czy są ubezpieczeni w NFZ, jednak dla tych, którzy są ubezpieczeni, jest przygotowany szerszy zakres usług. Chodzi o to, że nie można pozostawić ludzi bez pomocy, wiem, że to trudne do zrealizowania i niezbyt sprawiedliwe z punktu równouprawnienia, jednak to nie może być wyznacznik, przepraszam, lecz uważam, że człowieczeństwo jest czymś więcej niż zasady i należy robić wyjątki.
- Świadczą taki zakres usług jak: rutynowe badania, kontrolowanie stanu zdrowia związanego z chorobą osoby, którą się opiekują, doradztwo w zakupie leków, wspólne udanie się do specjalistów i szpitali, pomoc w dokonywaniu zakupów bezpośrednia i pośrednia, pilnowanie diety, wspólne spacerowanie, dodatkowo pomoc w określonym zakresie w kąpielach (jednak do takiej roli są przypisywani opiekunowie i opiekunki z odpowiednią wrażliwością, a poza tym tylko w specyficznych przypadkach i schorzeniach oraz chorobach może być udzielana taka pomoc).
- Zakup odpowiednich leków w aptece z pacjentem lub bez. Kontrola czy człowiek nie bierze ich za dużo i tylko z powodu swojego, czy społecznego przeświadczenia. Pilnowanie oczywiście nie oznacza pozbawienie człowieka decyzyjności, gdyż to jest konsultacja, jednak jeśli opiekunki i opiekunowie widzą w praktykach swoich podopiecznych zagrożenie życia, szczególnie śmiertelne mają prawo odmówić ogólnej pomocy, czy kupienia leków i zgłosić to na policję.
- Rozmowa psychologiczna- ogólnie dialog z pacjentem i życzliwość.
- Umawiają wizyty lekarskie bez kolejek, kiedy widzą fatalny stan zdrowia i rozwój poważnych chorób, wtedy lekarze muszą umówić osoby pod opieką do miesiąca.
- Mogą wezwać karetkę bez uprzedzenia podopiecznych, kiedy zajdzie taka potrzeba oraz za jego prośbą, lecz po szybkim rozpoznaniu, nie dyskutuje, a dzwoni, jeśli podopieczny chce, lecz wcześniej przedstawia mu informację czy jest to konieczne, czy nie i jak może pomóc.
- Wyręczają rodziców lub opiekunów prawnych, którzy mają dzieci i osoby niepełnosprawne pod stałą opieką, czyli np. rodzice chcą odpocząć i mieć chwile dla siebie, gdyż wiadomo, że taka opieka jest trudna i wymagająca wielu poświęceń np. nad osobami z porażeniem mózgowym. Ma to na celu złagodzić stres rodziców oraz opiekunów, który występuje przy takiej opiece.

- Obserwują i wspomagają prawidłowy rozwój ciąży, a w ostateczności przyjmują poród.
- Kwalifikowani są jako służba zdrowia, dlatego też mają obowiązek pomocy każdemu w razie nieprzewidywalnych zdarzeń takich jak wypadek, mają wtedy za obowiązek udzielić pierwszej pomocy niezależnie od tego, czy są jego świadkami, czy zostali wezwani do niego przez osoby trzecie lub przez pogotowie ratunkowe oraz również w takich zwyczajnych ludzkich zdarzeniach powinni udzielać pomocy np. dziecko wywróci się na chodnik, zdzierając lekko kolano, wtedy podchodzi do rodzica i razem z nim udzielają dziecku pomocy przez troskę, zdezynfekowanie rany i zrobienia odpowiedniego opatrunku, nawet jeśli miałby to być mały plasterek.
- Mieliby prawo do niezwłocznego opuszczenia podopiecznych, gdy ci byłiby dla nich niemili, opryskliwi, wulgarni, a przede wszystkim ich życiu zagrażałoby im z ich strony niebezpieczeństwo.
- Nie posiadaliby uniformów, a od innych ludzi wyróżniałaby ich legitymacja oraz torba z logiem czerwonego krzyża i opaska lub frotka również z takim samym logiem noszona tak, aby była widoczna, lecz na rękach.
- Ich pensja powinna być godna i uczciwa w stosunku do pracy, jaką by wykonywali.
- Opiekunkami i opiekunami zdrowotnymi mogą być również osoby, które na co dzień są lekarzami i pielęgniarkami w zatrudnieniu mieszanym, to znaczy kilka dni wykonuje pracę pielęgniarki czy pielęgniarza, a kilka dni opiekunki, bądź opiekuna, każdy po odpowiednim przeszkoleniu może przejść na taką formę zatrudnienia, a umowa jest wtedy jedna i stała, czyli nie jest to traktowane jako dodatkowe zatrudnienie lub praca po godzinach a w obrębie jednej umowy o pracę.

Zawód umożliwi codzienną pomoc i opiekę ludziom oraz umożliwi swobodną pracę lekarek i lekarzy, pielęgniarek i pielęgniarzy w szpitalu oraz ratowniczek i ratowników pogotowia ratunkowego, czyli całej służbie zdrowia. Spowoduje szerokie perspektywy pracy i rozwoju dla ludzi w Polsce. Dzięki niemu sprawy zdrowotne nie będą już tak stresujące i znikną nawyki samoleczenia się oraz społeczeństwo będzie zadbane i zdrowe, a to pozwoli ludziom żyć w szczęśliwym kraju, w którym wszyscy o siebie się troszczą i dbają, a takie państwo jest wtedy przyjemnym i życzliwym domem dla wszystkich. Proszę o przeprowadzenie takiej reformy.

Kolejną sprawą są usługi oferowane przez polski rząd przy wspólnej współpracy z różnymi firmami. Polegają na możliwości złożeniu wniosku na stronie rządowej lub listownie bądź telefonicznie i zamówieniu sobie takiej usługi jednorazowo, lub stale. Są one stale lub częściowo opłacane z budżetu państwa, lub są programem rządowym, czyli uczestnictwo w nim jest po prostu prestiżem i reklamą dla danej firmy i wtedy rząd nie ponosi kosztów. Oczywiście koszty pomocy są przyznawane indywidualnie i w zależności od statusu materialnego oraz czynników zewnętrznych, jak i wieku i choroby, czy schorzenia. Powstały, aby pomóc osobom starszym, niepełnosprawnym oraz rodziną, które pod opieką mają chore dzieci.

Usługi to:

- Możliwość zamówienia sobie osoby, która zrobi zakupy w ich imieniu.
- Możliwość zamówienia sobie osób, które będą sprzątały ich mieszkania z różną częstotliwością.
- Częściowa opłata przez rząd rachunków za prąd, ogrzewanie i wodę oraz remont mieszkania i domu, czyli zapewnienie norm bytowych i dostosowanie go do użytkowania przez osoby niepełnosprawne i schorowane. (Jest to rzadkość i głównie powinna być dla osób samotnych, starszych i bardzo schorowanych, a szczególnie niepełnosprawnych).

- Zamówienie uprzywilejowanej taksówki.
- Wysłanie poczty.
- Zamówienie sobie kucharza, pomocy kuchennej.
- Zamówienie sobie prac ogrodowych oraz fizycznych trudnych do wykonania.

Stworzyłem te usługi, gdyż wiem, że te osoby nie zawsze mogą liczyć na wsparcie osób bliskich, a niekiedy ich nie mają i są samotne, a wykonywanie tych czynności jest trudne do wykonania w ich przypadku. Co to zmieni? Moim zdaniem całe społeczeństwo, będziemy dla siebie miłsi i powstaną nowe perspektywy ciekawej pracy, która służy ludziom. Pomocnikami natomiast często mogą być ludzie młodzi, którzy studiują oraz osoby z danej społeczności np. wioski, również nastolatki ze szkół, którzy chcą zarobić na kieszonkowe np. podczas wakacji oraz osoby specjalnie do tego zatrudnione w danych firmach. Powinniśmy też edukować osoby młode aby pomagały same z siebie potrzebującym, gdyż to jest ważne, mam jednak na myśli pracę dodatkową, gdzie nastolatek czy student będzie pomagał też osobą sobie nieznaną. Pomaganie jest super.

Proszę o wprowadzenie prawa, które umożliwią skorzystanie z takich usług oraz praw, które przeprowadzą reformę służby zdrowia ogólnie i zgodnie z moimi wcześniejszymi słowami zawartymi w petycji do Pana i Senatu RP, jednak tylko za wspólną zgodą społeczeństwa. Nie wyrażam zgody na udostępnianie moich danych osobowych, gdyż interesuje mnie tylko dialog i pomaganie. Dziękuję.

Z poważaniem i wyrazami szacunku